

[Thomas Christensen.]

meget mere som det blev behandlet særdeles grundigt i flere udvalgmøder i sidste samling.

Jeg har kun den enkelte bemærkning, at jeg gerne så § 4 udformet på en måde, som sikrede videreførelse af den praksis, vi allerede har med særligt uddannede inseminører, og som har fungeret tilfredsstillende.

Derudover vil jeg gerne anbefale en hurtig gang igennem tinget, for der er brug for denne lov, og vi har ikke mindst brug for den i svineavlen.

Erik Hansen: Der er i fremsættelsestalen i år henvist til den skriftlige fremsættelse, som ministeren kom med sidste år. Jeg kan derfor ikke undlade at gøre den bemærkning, at der i ministerens fremsættelsestale står, at lovforslaget bl. a. er fremsat for at hæmme ornecentralernes virksomhed. Jeg er vel vidende om, at man her i landet som i andre lande i begrænset omfang foretager kunstig sædooverføring inden for svineavlen, men det er i et umådelig ringe omfang, og derfor synes jeg nok, at bemærkningen om, at man ville hæmme ornecentralernes virksomhed, ligesom kan virke lidt drastisk over for de ornecentraler, som findes rundt omkring i kommunerne, og som man vist i dobbelt forstand kan sige udfører et frugtbringende arbejde.

Jeg vil også gerne sige, at sidste år, da man drøftede denne lov, oplyste det konservative folkepartis ordfører, hr. Niels Ravn, tror jeg, at man inden for kvægavlforeningerne var gået bort fra at benytte dyrlæger som inseminører og over til, som hr. Niels Ravn sagde, at benytte lægmænd. Jeg vil gerne rette det, for det kan ikke være rimeligt at kalde gruppen af dygtige inseminører for lægmænd. Det er i virkeligheden sådan, at de, der udtages til jobbet som inseminører, skal være folk, som har gennemgået den mellemtekniske uddannelse til inseminører.

Jeg vil også gerne sige, at lovforslaget på mig virker noget drastisk; men vi må jo se

videre på det i udvalget. Når man f. eks. her til landet indfører sæd fra kvægracer i Canada, er det for mig et spørgsmål, om man i de lande, hvorfra man indfører sæd til blodfornyelse af vore kvægracer, har tilsvarende rigoristiske bestemmelser, eller om man kan forvente, at dette, når vi indfører disse ting i dansk lovgivning, kommer til at berøre importen af sæd fra udlandet.

Jeg synes, der også kan være anledning til at gøre opmærksom på, at vi i det udvalgsarbejde, som vi nu skal igennem, ligesom må sikre os, at inseminørerne ikke alene beholder deres plads, men får øgede virkemuligheder inden for området — forstået på den måde, at når man om inseminørerne kan sige, at de har udfyldt en plads og gjort det godt på baggrund af den uddannelse, de har, kan det være tvivlsomt, om det er nødvendigt at tage højt kvalificerede, dyrt uddannede folk til at foretage disse arbejdsfunktioner. Jeg tror, vi i udvalget skal se på netop inseminørernes arbejdsmuligheder på lidt længere sigt inden for området.

Inger-Lise Bech Hansen: Liberalt centrum kan tilslutte sig lovforslaget.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke alle ordførerne for velvillig behandling af lovforslaget.

Jeg vil gerne til hr. Raunkjær sige, at hverken jeg eller nogen i landbrugsministeriet nærer ønske om unødvendige udgifter og unødvendige bestemmelser. Men jeg tror, vi må se sådan på det fra statens side, at når man med store omkostninger deltager i bekæmpelse af smitsomme sygdomme blandt husdyr, er det også rimeligt, at staten fastsætter de nødvendige bestemmelser for at bekæmpe, hvad der kan ske af uheldige følger af det, der er tale om her.

Jeg vil gerne til hr. Erik Hansen sige, at lovforslaget i og for sig ikke tilsigter at hæmme noget, heller ikke ornecentralerne, men at give os den nødvendige kontrol.

Man glædes over, at „handyr“ er ændret til „husdyr“. Det skyldes, som hr. Poul